

Vedtaget af Folketinget ved 3. behandling den 9. april 1996

Forslag

til

Lov om kliniske diætister

Kapitel 1

Autorisation m.v.

§ 1. Ret til at betegne sig som klinisk diætist har kun den, der har modtaget autorisation som klinisk diætist efter §§ 2 og 3, stk. 2.

§ 2. Ret til at få autorisation som klinisk diætist har enhver, der her i landet har bestået eksamen i en af Undervisningsministeriet godkendt uddannelse som klinisk diætist, og som derudover har gennemgået en supplerende praktisk uddannelse i Danmark.

Stk. 2. Sundhedsministeren fastsætter nærmere regler for den i stk. 1 nævnte supplerende praktiske uddannelse.

Stk. 3. Autorisationen meddeles af Sundhedsstyrelsen, der fører fortegnelse over de meddelte autorisationer.

Stk. 4. Autorisation kan ikke meddeles den, der må antages at være farlig for sine medmennesker under udøvelse af virksomhed som klinisk diætist enten på grund af udvist grov uduelighed eller på grund af legemlige eller sjælelige mangler. Autorisationen kan endvidere nægtes under de i straffelovens § 78, stk. 2, nævnte omstændigheder.

Stk. 5. For autorisationen betales et af sundhedsministeren fastsat gebyr.

§ 3. Sundhedsministeren kan fastsætte sådanne bestemmelser om udøvelse af virksomhed her i landet som autoriseret klinisk diætist, som er nødvendige til gennemførelse af overenskomst om fælles nordisk arbejdsmarked for kliniske diætister og direktiver vedtaget af Den Europæiske Union.

Stk. 2. Sundhedsstyrelsen kan meddele autorisation som klinisk diætist til personer, der i udlandet har gennemgået en uddannelse, som kan ligestilles med den i § 2, stk. 1, nævnte uddannelse. I særlige tilfælde kan Sundhedsstyrelsen i autorisationen fastsætte begrænsninger i den pågældendes udøvelse af virksomhed som klinisk diætisk.

§ 4. Autorisation som klinisk diætist kan frtages og generhverves efter reglerne i lov om sundhedsvæsenets centralstyrelse m.v.

Stk. 2. En klinisk diætist kan over for Sundhedsstyrelsen frskrive sig autorisationen for tid eller indtil videre. Autorisationen generhverves, når en fastsat tidsfrist for fraskrivelsen er udløbet, og kan i øvrigt, også inden for en fastsat tidsfrist, generhverves efter ansøgning til Sundhedsstyrelsen, såfremt de omstændigheder, der begrundede fraskrivelsen, ikke længere findes at være til stede.

Stk. 3. Sundhedsstyrelsens afgørelse kan påklages til sundhedsministeren. Afslår sundhedsministeren klagen, kan klageren forlange afgørelsen indbragt for domstolene, såfremt der er forløbet mindst 1 år efter, at den pågældende har fraskrevet sig autorisationen, eller efter at generhvervelse senest er nægtet ved dom. Sundhedsministerens afgørelse skal indeholde oplysning om adgang til at begære domstolsprøvelse og om fristen herfor.

Stk. 4. Begæring efter stk. 3 om domstolsprøvelse skal fremsættes over for sundhedsministeren inden 3 uger efter, at sundhedsministerens afgørelse er meddelt den pågældende. Sundhedsministeren anlægger sag i den borgerlige retsplejes former.